



FINANSTILSYNET

THE FINANCIAL SUPERVISORY
AUTHORITY OF NORWAY

Forslag til endringer i Finanstilsynets utlikning av utgifter

Høringsnotat

DATO:
23.09.2019

Innhold

1	Innledning	3
2	Gjeldende regler om utlikning	3
3	Nye tilsynsgrupper	5
3.1	Administrator av referanseverdi	5
3.2	Gjeldsinformasjonsforetak	5
3.3	Nye tjenester knyttet til betalingssystemet	6
3.4	Tilbydere av virksomhetstjenester	6
3.5	Kryptovaluta	6
3.6	Datarapporteringstjenester	7
3.7	Organisert handelsfasilitet	7
4	Gebyrfinansiering	7
4.1	Grensekryssende virksomhet (ekskl. markedsføring av fond)	8
4.2	Meldinger om markedsføring av fond i Norge	9
4.3	Tillatelse til å markedsføre ikke-EØS-fond i Norge	9
4.4	Agenter av utenlandske betalingsforetak	10
4.5	Forsikringsagenter for utenlandske forsikringsforetak	11
4.6	Tilknyttede agenter til utenlandske verdipapirforetak	11
4.7	Registrering av tredjelandsrevisorer og tredjelandsrevisjonsselskaper	12
4.8	Gebyr for behandling av konsesjonssøknader mv.	12
5	Endringer i fordeling mellom tilsynsgrupper og enheter i en tilsynsgruppe	13
5.1	Låneformidlere	13
5.2	Holdingforetak i finanskonsern	14
5.3	Systemviktige filialer	14
5.4	Utgifter til tilsyn med betalingssystemer, med markedsadferd og med generelle arbeidet knyttet til infrastrukturen i verdipapirmarkedet	16
6	Økonomiske og administrative konsekvenser	16
7	Forslag til regelverksendringer	17

1 Innledning

Finanstilsynslovens regler om utlikning av Finanstilsynets utgifter ble endret med virkning for utlikningen for 2015. Lovreglene ble supplert med Forskrift om utlikning av utgifter ved tilsyn (utlikningsforskriften). Ved innføringen av forskriften ble tidligere praksis i all hovedsak regulert. Forskriften ble endret for to tilsynsgrupper fra 2016, hhv. forvaltere av alternative investeringsfond (AIF-forvaltere) (nytt tilsynsområde) og forvaltningsselskap for verdipapirfond (endret beregningsgrunnlag). Gjeldende regler oppsummeres under punkt 2.

Nye reguleringer fra EU medfører at nye grupper blir underlagt tilsyn. Disse skal belastes for medgått ressursbruk. Hvordan fordelingen skal skje mellom enheter innen en gruppe må tas inn i utlikningsforskriften. Dette omtales under punkt 3. Innen enkelte tilsynsområder blir det lagt ned betydelig arbeid knyttet til registrering og godkjenning av virksomhet for foretak som ikke er under tilsyn. Ressursbruken belastes i dag foretak som er under tilsyn.

Finanstilsynet foreslår at det på enkelte områder innføres behandlingsgebyr, samt en fast årlig avgift¹. Dette omtales nærmere under punkt 4. Finanstilsynet foreslår videre en forskriftsbestemmelse om at gebyrer og avgifter ikke kan være høyere enn hhv. kr 30 000 og kr 10 000. I høringsnotatet fremgår det hvilke beløp Finanstilsynet mener vil være naturlige p.t.

Erfaringer fra utlikningsprosessen de siste årene har vist at det er et behov for å vurdere utlikningspraksis på enkelte områder. Punkt 5 omhandler forslag som Finanstilsynet mener vil gi en mer korrekt fordeling. Punkt 6 omhandler økonomiske og administrative konsekvenser. Forslag til endringer i lov og forskrift fremgår av punkt 7.

2 Gjeldende regler om utlikning

Etter finanstilsynsloven § 9 skal utgifter ved tilsynet utliknes på de institusjoner som etter lovens § 1 eller annen særskilt lovhjemmel er under tilsyn i budsjettåret. Utgiftene fordeles på de ulike gruppene av institusjoner etter omfanget av tilsynsarbeidet. Nærmere regler om fordelingen følger både av lovens § 9 og av utlikningsforskriften. Utlikningssystemet kan oppsummeres slik:

¹ Vil bare gjelde foretak som ikke inngår i den ordinære utlikningen.

- For banker, finansieringsforetak, holdingselskaper, kredittforsikringsforetak, pensjonskasser og finansstiftelser fordeles utgiftene etter størrelsen på foretakenes forvaltningskapital.
- For forsikringsselskaper og sjøtrygdslag fordeles utgiftene etter forfalte bruttopremier.
- For revisjonsforetak, forsikringsformidlere, inkassoforetak, eiendomsmeglerforetak, betalingsforetak og e-pengeforetak og infrastrukturforetak fordeles utgiftene etter størrelsen på foretakenes inntekt fra konsesjonspliktig virksomhet.
- For verdipapirforetak, forvaltningsselskap for verdipapirfond og forvaltere av alternative investeringsfond fordeles utgiftene etter størrelsen på foretakenes inntekt fra konsesjonspliktig virksomhet og tilknyttede tjenester
- Utgifter ved tilsyn med regnskapsførere, advokater med eiendomsbevilling og utstederselskap fordeles med samme beløp på de som inngår i gruppen.
- Utgifter ved tilsynet med betalingssystemloven utliknes på alle institusjoner under tilsyn, med unntak av eiendomsmeglerforetak, inkassoforetak, revisorer, revisjonsselskaper eller regnskapsførere.
- Utgifter ved tilsynet med overholdelsen av de alminnelige reglene om verdipapirhandel (markedsatferd), og med det generelle arbeidet knyttet til infrastrukturen i verdipapirmarkedet utliknes på alle institusjoner under tilsyn, også utstederforetak (noterte foretak), med unntak av eiendomsmeglerforetak, inkassoforetak, revisjonsforetak, regnskapsførere og betalingsforetak eller e-pengeforetak.

Norske filialer av banker og kredittforetak (kredittinstitusjoner) og finansieringsforetak² etablert i annet EØS-land, utliknes på bakgrunn av 40 prosent av forvaltningskapitalen. For tilsvarende filialer av skadeforsikringsforetak, livsforsikringsforetak og sjøtrygdslag, beregnes avgiften ut fra 40 prosent av forfalte bruttopremier. Norske filialer av verdipapirforetak, forvaltningsselskap for verdipapirfond og forvaltere av alternative investeringsfond utliknes ut fra 60 prosent av inntekter fra konsesjonspliktig virksomhet.

Etter finanstilsynsloven kan Finansdepartementet fastsette forskrift som medfører plikt til å betale gebyr for Finanstilsynets behandling av konsesjonssøknader. I gjeldende forskrift er dette begrenset til betalingsforetak, e-pengeforetak og opplysningsfullmektiger, som forhåndsbetaler kr. 30.000 for å få søknaden behandlet. Etter inkassoforskriften § 5-1 skal det betales et gebyr på 4 ganger rettsgebyret for å få tildelt inkassobevilling. Det kreves gebyr for prospektkontrollen etter verdipapirhandelloven § 7-11. Gebyrene fastsettes av Finanstilsynet og er ulike for ulike prospekttyper.

² Som oppfyller kravene i finansforetakslovens § 5-3

3 Nye tilsynsgrupper

Nye grupper som kommer under tilsyn, skal betale en tilsynsavgift som dekker medgåtte ressurser til tilsynsarbeidet. Fordelingen mellom tilsynsenhetene skjer, som nevnt under punkt 2, hovedsakelig etter enhetenes forvaltningskapital, inntekt fra konsesjonspliktig virksomhet mv. Det kan for enkelte nye grupper være vanskelig å vurdere hvor mange enheter som kommer under tilsyn, hvor fort de kommer, og hvor mye ressurser som brukes. Det kan derfor i enkelte tilfeller være hensiktsmessig å starte med en fordeling med likt beløp for alle under tilsyn, for deretter å endre forskriftsbestemmelsene ved behov.

3.1 Administrator av referanseverdi

Administrator av allment brukte referanserenter skal godkjennes av Finansdepartementet etter lov om fastsettelse av referanserenter § 3. Finanstilsynet fører tilsyn med overholdelse av lovens bestemmelser. Tilsynet omfatter administrator og panelbanker.

Det er p.t. bare én godkjent norsk administrator, Norske Finansielle Referanser AS, som administrerer NIBOR. Foreløpig bruker Finanstilsynet svært begrensede ressurser på tilsyn med denne.

EU-forordning 2016/1011 om referanseverdier ble inntatt i EØS-avtalen 10. juli 2019. Når forordningen gjennomføres i norsk rett, foreslår Finanstilsynet at det opprettes en ny tilsynsgruppe for administrator av referanseverdier. Videre foreslås det at fordelingen av utgifter ved tilsyn differensieres innad i tilsynsgruppen, avhengig av om foretaket er administrator av en kritisk referanseverdi eller ikke. Utgiftene skal fordeles med 80 prosent på de foretak som er administrator av kritiske referanseverdier, og 20 prosent på de øvrige administratorene.

3.2 Gjeldsinformasjonsforetak

Etter lov om gjeldsinformasjon ved kredittvurdering av privatpersoner (gjeldsinformasjonsloven) må gjeldsinformasjonsforetak ha tillatelse fra Barne- og likestillingsdepartementet. Tillatelse forutsetter bl.a. at foretakets ledelse anses egnet. Ved senere endringer i ledelsen, skal det gis melding til Finanstilsynet. Det fremgår av loven § 16 at "gjeldsinformasjonsforetak er underlagt tilsyn av Finanstilsynet etter finanstilsynsloven". Omfanget og innretningen av et slikt tilsyn er ennå ikke klargjort. Det er tre foretak som har fått tillatelse til å drive slik virksomhet. Selv om gruppen vil omfatte svært få foretak, mener Finanstilsynet at det prinsipielt sett bør utliknes på bakgrunn av inntekter. Siden dette er ny type virksomhet, foreslår Finanstilsynet likevel en utlikning på bakgrunn av lik fordeling mellom de registrerte foretakene. Forskriftsbestemmelsen bør vurderes igjen når Finanstilsynet har fått mer erfaring med de registrerte

3.3 Nye tjenester knyttet til betalingssystemet

Innføring av PSD2 medfører at Finanstilsynet får nye aktører under tilsyn. Det er etablert to nye konsesjonspliktige tjenester; betalingsfullmaktjeneste og kontoinformasjonstjeneste.

Betalingsfullmaktjeneste kan tilbys av banker, og dette inngår da som en del av de øvrige tjenestene en bank kan tilby. For andre foretak kreves det konsesjon som betalingsforetak for å kunne tilby denne tjenesten. Betalingsforetak utliknes etter størrelsen på inntekt fra konsesjonspliktig virksomhet. Inntekter fra betalingsfullmakt-tjenester vil dermed inngå i utlikningen, uten noen forskriftsendring.

Kontoinformasjonstjenester er en ny tjeneste som kan tilbys av betalingsforetak. Slike tjenester kan imidlertid også tilbys av opplysningsfullmektiger med konsesjon. Opplysningsfullmektiger foreslås innlemmet i samme tilsynsgruppe som e-pengeforetak og betalingsforetak, og dermed bli utliknet ut fra inntekten fra den konsesjonspliktige virksomheten.

Med forskriftsendring som trådte i kraft 1. april 2019, skal betalingsforetak, e-pengeforetak og opplysningsfullmektiger betale et gebyr på kr 30 000 for å få søknad om konsesjon behandlet.

3.4 Tilbydere av virksomhetstjenester

Etter endringer i hvitvaskingsloven i 2017 skal tilbydere av virksomhetstjenester (som er rapporteringspliktige etter loven) autoriseres av Finanstilsynet. Finanstilsynet har ennå ikke erfaring med ressursbruken knyttet til denne autoriseringen.

Det antas at de fleste av foretakene som tilbyr virksomhetstjenester, allerede er under tilsyn, f.eks. regnskapsførerforetak og revisjonsforetak, og dermed ikke trenger autorisasjon som virksomhetstjenestetilbyder. Foreløpig er det gitt autorisasjon til ett selskap som tilbyr virksomhetstjenester. Det legges til grunn at Finanstilsynet må bruke noe ressurser på egnethetsvurderinger (bl.a. basert på signaler) og gjennomføre en viss tilsynsvirksomhet med at virksomhetstjenestetilbydere etterlever pliktene etter hvitvaskingsloven. Siden tilsynet er begrenset og det antas å bli få enheter, vil ordinær utlikning med tilsynsavgift basert på medgåtte ressurser (ukeverk) bli vanskelig.

Det foreslås derfor at tilbydere av virksomhetstjenester ilegges et gebyr for behandlingen av søknad om autorisasjon. Saksbehandlingsgebyret foreslås fastsatt til kr 5 000. I tillegg ilegges en fast årlig tilsynsavgift på kr 10 000. Det vises for øvrig til punkt 3 for nærmere omtale av gebyrfinansiering.

3.5 Kryptovaluta

Etter ny hvitvaskingsforskrift § 1-3 er tilbydere av vekslingstjenester mellom virtuell valuta og offisiell valuta rapporteringspliktige etter hvitvaskingsloven. Tilsvarende gjelder oppbevaringstjenester for virtuell valuta. Tilbydere av slike tjenester skal registreres i Finanstilsynet. Finanstilsynet fører tilsyn med at tilbyderne av slike tjenester overholder hvitvaskingsloven.

Finanstilsynet foreslår at tilbydere av tjenester knyttet til kryptovaluta, i likhet med tilbydere av virksomhetstjenester, skal utliknes med et fast årlig beløp samt betale gebyr for registrering. Finanstilsynet foreslår tilsvarende beløp som for tilbydere av virksomhetstjenester, dvs. kr 5 000 for

registrering og en fast årlig tilsynsavgift på kr 10 000. Det foreslås også at tilbydere av vekslingstjenester inngår i samme tilsynsgruppe i utlikningen som tilbydere av virksomhetstjenester.

3.6 Datarapporteringstjenester

Foretak som driver datarapporteringstjenester, må etter verdipapirhandelloven § 14-1 ha tillatelse fra Finanstilsynet³. Som datarapporteringstjenester regnes:

- Drift av en godkjent offentliggjøringsordning
- Drift av et konsolidert offentliggjøringsystem
- Drift av en godkjent rapporteringsordning

Det er stilt krav til organiseringen og utøvelsen av datarapporteringstjenestene. Finanstilsynet har tilsyn med overholdelsen av verdipapirhandellovens regler.

En markedsoperatør (en som organiserer eller driver et regulert marked) eller et verdipapirforetak som har tillatelse til å drive handelsplass, kan på nærmere vilkår yte datarapporteringstjenester uten særskilt tillatelse. Finanstilsynet legger til grunn at tilsyn med slike foretaks overholdelse av reglene om datarapporteringstjenester utliknes på foretakene på vanlig måte. I dag er det kun ett foretak som har tillatelse til å yte datarapporteringstjenester.

Tilbydere av datarapporteringstjenester som ikke er under tilsyn som verdipapirforetak eller lignende, må inngå i utlikningen. Ettersom det i dag bare er ett foretak, og dette er Oslo Børs, foreslår Finanstilsynet at utgiftene inntil videre utliknes i den ordinære utlikningen på infrastrukturforetak. På sikt bør det vurderes om tilsynet blir av et slikt omfang at tilbyderne bør inn som ny utlikningsgruppe og at foretakene utliknes med likt beløp per enhet.

3.7 Organisert handelsfasilitet

Etter ny verdipapirhandellov⁴ innføres en ny type handelsplass som omtales som organisert handelsfasilitet (OHF). Et verdipapirforetak og en markedsoperatør kan gis tillatelse fra Finanstilsynet til å operere en OHF. Tilsvarende gjelder for en multilateral handelsfasilitet (MHF).

Finanstilsynet mener at utgifter for tilsyn med verdipapirforetaks og markedsoperatørs oppgaver knyttet til OHF bør utliknes på lik linje med annet tilsyn med disse foretakene. Det foreslås derfor ingen særskilt utlikning av OHF-er.

4 Gebyrfinansiering

Dagens utlikningssystem fremstår i all hovedsak som tilfredsstillende, og hovedprinsippene for fordeling bør etter Finanstilsynet vurdering videreføres. Systemet er relativt kostnadseffektivt å

³ Loven er fastsatt, men ikke i kraft. Det er ikke tilsvarende regler i den midlertidige MiFID II-forskriften.

⁴ Tilsvarende regler følger av den midlertidige Mifid II-forskriften.

administrere, og gir en fordeling av kostnadene som i stor grad speiler de faktiske kostnadene knyttet til de ulike tilsynsgruppene. Det foreslås derfor ikke større endringer i form av omfattende gebyrfinansiering slik som for eksempel Sverige har. Gebyrfinansiering vil kreve nye rutiner, og det må påregnes utgifter til å administrere selve innkrevningssystemet.

Forslag til gebyrfinansiering er i all hovedsak begrenset til arbeidsoppgaver knyttet til foretak som har konsesjon fra andre lands finanstilsyn, og som i dag ikke inngår i utlikningen. Utgiftene knyttet til disse arbeidsoppgavene dekkes i dag av foretak under tilsyn, og en gebyrfinansiering som foreslått vil derfor bidra til å rette opp skjevheter og en mer presis utlikning. I vurderingene av utlikningens innretning, innføring av gebyrer og gebyrenes størrelse er det sett på praksis i de andre nordiske landene, særlig Sverige og Danmark. De foreslåtte behandlingsgebyrenes og årsavgiftenes størrelse er foreløpige og må vurderes etter Bestemmelser om statlig gebyr- og avgiftsfinansiering (R-112/15) det året gebyrene iverksettes. Både gebyrene og den årlige avgiften må baseres på faktiske kostander innenfor de ulike tilsynsområdene og vil derfor kunne avvike fra de landene det er naturlig å sammenligne oss med.

Finanstilsynet foreslår en forskriftsbestemmelse om at gebyrer og avgifter ikke kan være høyere enn hhv. Kr. 30 000 og 10 000. Det legges opp til at de årlige avgiftene vil fastsettes i forbindelse med den årlige utlikningen, og fremgå av forslaget til utlikning som sendes på høring til bransjeorganisasjonene. I det følgende beskrives hvilke konkrete gebyrer og avgifter Finanstilsynet anser at ville være aktuelle p.t.

4.1 Grensekryssende virksomhet (ekskl. markedsføring av fond)

Finansforetak, forvaltningsselskaper, AIF-forvaltere, verdipapirforetak mv. etablert i annen EØS-stat kan drive grensekryssende virksomhet i Norge etter et meldesystem. På samme måte kan norske foretak av denne type melde grensekryssende virksomhet til andre EØS-land. Det er betydelig flere meldinger om grensekryssende virksomhet inn til Norge enn meldinger om grensekryssende virksomhet fra norske foretak.

Opplysninger om grensekryssende virksomhet fra EØS-foretak registreres i Finanstilsynets konsesjonsregister. Meldinger om grensekryssende virksomhet kan omfatte én eller flere tjenester etter ulike regelverk. Det enkle systemet for å melde grensekryssende tjenester antas å medføre at foretak sender flere meldinger enn det som er nødvendig. Konsesjonsregisteret må oppdateres når foretakene melder fra om navn eller adresseendringer mv.

Finanstilsynets ressursbruk knyttet til meldinger om grensekryssende virksomhet varierer på de ulike tilsynsområdene. Ressursbruken totalt sett er ikke ubetydelig. Når omfanget av arbeid knyttet til meldinger fra utenlandske foretak er så mye større enn for meldinger om grensekryssende virksomhet ut av Norge, er det uheldig at kostnadene knyttet til dette arbeidet kun utliknes på de foretak som er under tilsyn i Norge.

I Sverige kreves det kun et gebyr for å behandle meldinger fra svenske foretak om å drive grensekryssende virksomhet i andre EØS-land (SEK 4.000). Finland krever EUR 500 for meldinger om grensekryssende virksomhet fra finske foretak. Spørsmål om det kan kreves gebyrer for

registrering av meldinger fra EØS foretak om grensekryssende virksomhet i Norge, er tatt opp på uformell basis i en arbeidsgruppe under EIOPA. Tilbakemeldingen var at innføring av slike gebyrer vil innebære en hindring i strid med EØS-avtalen. Finanstilsynet foreslår derfor ikke at det innføres gebyrer ved behandling av meldinger om grensekryssende virksomhet. Meldinger om grensekryssende markedsføring av fond betraktes på en annen måte, jf. under.

4.2 Meldinger om markedsføring av fond i Norge

Utenlandske UCITS-fond kan markedsføres i Norge ved at tilsynsmyndigheten i forvalters hjemland sender Finanstilsynet en melding⁵. Tilsvarende regler gjelder for markedsføring av alternative investeringsfond (AIF-er) til profesjonelle investorer i Norge. Meldingene behandles og relevante opplysninger registreres i Finanstilsynets konsesjonsregister.

For grensekryssende meldinger om markedsføring av fond er det vanlig praksis i andre land å kreve gebyrer, og EU-kommisjonen har i et nylig reguleringsforslag fra mars 2018 om distribusjon av UCITS og AIF-er anerkjent at det kan tas gebyrer, men gebyrene må stå i forhold til det tilsynsarbeidet som blir utført, og faktureringen må skje til det registrerte kontoret til forvalterne. Forskjellen på tilnærming antas å skyldes at vertsstatens kompetanse til å føre tilsyn og til å sanksjonere er større på dette området enn når det gjelder grensekryssende virksomhet på de andre områdene.

Finanstilsynet mener det bør innføres gebyrer for behandling av disse meldingene, samt en årlig avgift for oppfølgingsarbeid. Nivået på gebyrene bør fastsettes til kr 5 000 per registrering, som er på nivå med det som gjelder i Sverige. Tilsynsmyndighetene i Sverige og Finland krever henholdsvis SEK 4 000 og EUR 500 for behandling av slike meldinger. I Sverige kreves kun avgift fra svenske foretak.

Finanstilsynet foreslår at foretak fra andre EØS-land som markedsfører UCITS og AIF-er i Norge etter meldesystemet, gis en årlig avgift på kr 7 000 per foretak. En slik avgift kan bidra til at Finanstilsynets registre i størst mulig grad er løpende oppdatert. I dag har tilsynet ikke mulighet til å samkjøre registrerte opplysninger mot utenlandske registre for å verifisere om fondene som tidligere er meldt til markedsføring, fortsatt eksisterer. En årlig avgift kan gi forvaltere økt incitament til å sørge for korrekte opplysninger og å avregistrere fondene.

4.3 Tillatelse til å markedsføre ikke-EØS-fond i Norge

Forvaltere fra tredjeland kan gis tillatelse til å markedsføre alternative investeringsfond i Norge, jf. AIF-loven § 6-5. Arbeidsprosessene er relativt standardisert, men likevel betydelig mer omfattende enn arbeidet knyttet til behandling av meldinger om grensekryssende markedsføring i EØS. Samlet ressursbruk er relativt stor, og en uoversiktlig søknad kan i enkelte tilfeller legge beslag på flere dagsverk. Forvalter som får tillatelse til å markedsføre AIF-er etter bestemmelsen, har dessuten omfattende løpende rapporteringsplikter, noe som også krever arbeid fra Finanstilsynets side, i tillegg til arbeid knyttet til det generelle tilsynet med markedene. Verken forvalter eller fond betaler noen form for tilsynsavgift til Norge. Første halvår 2019 ble det gitt 40 tillatelser av denne typen. Det er få søknader som blir avslått. Finanstilsynet foreslår et saksbehandlingsgebyr på kr 15 000. Tilsvarende

⁵ Verdipapirfondloven § 9-3.

gebyr i Sverige er SEK 22.000 og i Finland EUR 2.600. I tillegg foreslås det en årlig avgift på kr 7 000 for melding om grensekryssende markedsføring.

Også forvaltere etablert i EØS må ha tillatelse til å markedsføre fond etablert utenfor EØS og tilførsfond til et fond etablert utenfor EØS, i Norge, jf. AIF-loven § 6-4. Arbeidsbyrden er normalt noe mindre enn for tillatelser der både forvalter og fond er fra tredjeland, men like fullt omfattende. Første halvår 2019 ble det gitt sju slike tillatelser. Finanstilsynet foreslår et saksbehandlingsgebyr på kr 10 000. I tillegg foreslås det en årlig avgift på kr 7 000.

Utenlandske fond som tilsvare verdipapirfond, men som ikke tilfredsstiller kravene i UCITS-direktivet, kan markedsføres til ikke-profesjonelle i Norge etter tillatelse etter verdipapirfondloven § 9-4. Saksbehandlingen kan være krevende. Omfanget av denne type saker er imidlertid begrenset. Fra et prinsipielt ståsted bør det likevel innføres et saksbehandlingsgebyr og en årsavgift også her. Finanstilsynet foreslår et saksbehandlingsgebyr på kr 15 000 og en årlig avgift på kr 5 000 per forvalter.

AIF-forvaltere som ønsker å markedsføre alternative investeringsfond til ikke-profesjonelle investorer i Norge, må ha en særskilt markedsføringstillatelse etter AIF-loven § 7-1. Behandlingen av disse sakene er relativt ressurskrevende. Finanstilsynet foreslår at utenlandske foretak, som ikke betaler ordinær tilsynsavgift i Norge, betaler et gebyr på kr 20 000 for behandling av disse søknadene, og en årlig avgift på kr 7 000.

4.4 Agenter av utenlandske betalingsforetak

Betalingsforetak etablert innenfor EØS har anledning til å ha agenter i Norge etter finansforetaksforskriften § 5-8. De norske agentene av utenlandske betalingsforetak overfører betydelige beløp ut av landet. Volumet er betydelig større enn betalingsforetak med norsk tillatelse. Agentene registreres i Finanstilsynets konsesjonsregister.

Det er i utgangspunktet hjemlandsmyndighetene som har tilsynsansvar for betalingsforetaket og da også bruken av agenter. I forskrift til ny hvitvaskingslov er det imidlertid fastsatt at bl.a. bestemmelsene om kundetiltak og løpende oppfølging, og undersøkelse av mistenkelige transaksjoner og rapportering til Økokrim, skal gjelde for agenter av EØS-foretak. Finanstilsynet skal ha tilsyn med agentens etterlevelse av de norske reglene. I Finanstilsynets utkast til forskrifter ble det foreslått at det etableres et gebyr for registrering av agenter, eventuelt at de også underlegges tilsynsavgift. Det ble ikke tatt stilling til hvordan dette skal fordeles eller hvem som skal utlignes, men vist til at Finanstilsynet vurderer utlikningsordningen på bredere basis, og ville komme tilbake til spørsmålet.

Etter hvitvaskingsforskriften skal utenlandske betalingsforetak som har ti agenter eller mer i Norge, eller som har betalingstransaksjoner høyere enn EUR 3 mill. per år, utpeke et nasjonalt kontaktpunkt. Kontaktpunktet skal sikre at agentene overholder norsk hvitvaskingsregelverk og skal representere agentene overfor Finanstilsynet. Det er Finanstilsynet som skal følge opp at pliktene blir fulgt og kan ved overtredelse gi pålegg om retting og tvangsmulkt etter hvitvaskingsloven § 47.

Per i dag vil fire utenlandske betalingsforetak være pliktig til å utpeke kontaktpunkt på grunnlag av antall agenter de har i Norge. Det antas at ytterligere tre nettverk også må utpeke kontaktpunkt på grunnlag av hvor mye de overfører per regnskapsår. Finanstilsynet kan også pålegge foretak å opprette

kontaktpunkt dersom de ikke gir opplysninger om antall agenter og eller transaksjonsvolum, eller om Finanstilsynet mener det foreligger en grunn til å anta at det knytter seg høy risiko for hvitvasking og terrorfinansiering i agentvirksomheten til foretaket.

Per i dag er det registrert tolv betalingsforetak som har agenter i Norge, og det er da potensielt tolv kontaktpunkt Finanstilsynet vil måtte følge opp. I følge Finanstilsynets konsesjonsregister er det per i dag 228 agenter som driver grensekryssende inn i Norge. Tallet kan være høyere i virkeligheten som følge av at enkelte land ikke har fått alt rundt PSD2 på plass enda, og dermed ikke har meldt til Finanstilsynet.

Med de nye bestemmelsene vil forventningene til Finanstilsynets tilsyn med agenter av EØS-betalingsforetak kunne øke. Finanstilsynets utgifter til tilsyn bør utliknes på agentene, og ikke betalingsforetaket for agentene, jf. omtale av etableringshindring tidligere. Såfremt det velges en modell hvor tilsynsavgift utlignes på agentene på årlig basis, kan dette føre til at antall agenter går ned, siden ikke alle agentene er aktive i nettverket, selv om de er meldt inn til tilsynet. Det er agenten som er under tilsyn, jf. hvitvaskings forskriften § 1-2 og tilsynet vil være risikobasert.

Finanstilsynet foreslår et behandlingsgebyr og at en årlig avgift ilegges agenten, som er i Norge. Behandlingsgebyr foreslås fastsatt til kr 5 000, og den årlige avgiften foreslås fastsatt til kr 10 000.

4.5 Forsikringsagenter for utenlandske forsikringsforetak

Norske forsikringsagenter av utenlandske forsikringsforetak (som ikke har filial i Norge) skal oppføres i Finanstilsynets register. Det stilles krav til egnethet og kvalifikasjoner for alle norske forsikringsagenter. Finanstilsynet vurderer imidlertid bare kriteriene for agenter av utenlandske foretak, mens norske forsikringsforetak vurderer sine agenter.

Finanstilsynet har registrert 38 forsikringsagentforetak som er agenter for utenlandske forsikringsforetak. Ressursbruken knyttet til registrering og vedlikehold av registeret er i dag begrenset. Agentforetakene skal rapportere årlig til Finanstilsynet, og følges opp tilsynsmessig (basert på signaler). I Finanstilsynets forslag til gjennomføring av IDD (forsikringsdistribusjonsdirektivet) er det foreslått at agenter for både norske og utenlandske forsikringsforetak skal registreres i Finanstilsynets register. Antallet agenter som skal registreres hvis forslaget følges opp, vil bli vesentlig høyere enn i dag.

Finanstilsynet foreslår at det tas gebyr for registrering av norske forsikringsagenter av utenlandske forsikringsforetak. Gebyret foreslås å fastsatt til kr 5 000. Det foreslås også en årlig avgift på kr 10 000.

4.6 Tilknyttede agenter til utenlandske verdipapirforetak

Et verdipapirforetak i annen EØS-stat kan drive virksomhet i Norge gjennom filial eller en tilknyttet agent etablert i Norge. Finanstilsynet mottar melding om bruk av tilknyttede agenter fra tilsynsmyndigheten i hjemstaten. Agentene registreres i Finanstilsynets konsesjonsregister. I dag er det registrert fem tilknyttede agenter til verdipapirforetak etablert utenfor Norge (som representerer fem verdipapirforetak etablert i annet EØS-land).

Etter verdipapirhandelloven § 9-34 nr. 5 er tilknyttede agenter omfattet av de samme norske reglene (krav til god forretningsskikk mv.) som filialer av EØS-foretak. Dette kunne tilsi at agentene utliknes på samme måte som filialer, det vil si basert på 60 prosent av inntektene fra den konsesjonspliktige virksomheten. Filialene er imidlertid rapporteringspliktige og har derfor ikke problemer med å beregne grunnlaget for utlikningen. Dette i motsetning til en tilknyttet agent, som ikke rapporterer til Finanstilsynet. Finanstilsynet foreslår derfor at agenter utliknes med en fast årlig avgift på kr 10 000. Også på dette området foreslås det behandlingsgebyr på kr 5 000.

4.7 Registrering av tredjelandstrevisorer og tredjelandstrevisjonsselskaper

Finanstilsynet skal registrere og føre tilsyn med revisorer/revisjonsselskap som reviderer foretak som er registrert i et land utenfor EØS og som utsteder verdipapirer notert på regulert marked i Norge. EØS-revisorer som reviderer et tredjelandforetak som utsteder verdipapirer på regulert marked i Norge, er ikke registreringspliktig etter denne bestemmelsen.

Det er under fornyet vurdering hvilke tredjelandstrevisorer som er registreringspliktige. Slik det ser ut, vil det være færre enn i dag. Finanstilsynet har i utgangspunktet tilsyn med revisjonsforetak som blir registrert. En årlig avgift, i tillegg til et saksbehandlingsgebyr, synes derfor rimelig. Det er ikke naturlig at norske revisjonsforetak betaler for Finanstilsynets arbeid knyttet til tredjelandstrevisorer.

I Sverige har de innført en årsavgift (SEK 20 000), og også Luxembourg og UK har innført avgift for tredjelandstrevisorer. Finanstilsynet foreslår at utgiftene knyttet til tredje landsrevisorer utliknes med et fast årlig beløp. Det foreslås en fast årlig avgift på kr 10 000, og et behandlingsgebyr på kr 5 000.

4.8 Gebyr for behandling av konsesjonssøknader mv.

Søknader om tillatelser til å drive konsesjonspliktig virksomhet som bank, verdipapirforetak, forvaltningsselskap, forsikringsforetak mv. utgjør en relativt stor andel av Finanstilsynets forvaltningsoppgaver. Behandlingen av søknadene kan være relativt ressurskrevende.

Søknader om konsesjon behandles på alle Finanstilsynets områder og for alle foretak. Finanstilsynet mener at dette tilsier at kostnadene knyttet til dette arbeidet fortsatt bør fordeles på den aktuelle tilsynsgruppen og ikke gebyrfinansieres. Tilsynsgruppene bank, forsikringsselskap verdipapirforetak, forvaltningsselskaper og AIF-forvaltere er så store at arbeid knyttet til avslag på søknader får små utslag på utlikningen.

Finanstilsynet ser at det å kreve et gebyr forut for behandlingen av konsesjonssøknader, vil kunne øke kvaliteten på søknadene og dermed bidra til en mer effektiv saksbehandling. Forbedret kvalitet på søknadene kan også oppnås på andre måter, f.eks. ved å avvise eller avslå søknadene på et tidligere stadium enn det som er praksis i dag.

Det er bare på betalingsforetak og e-pengeområdet at mange søknader avslås (noe som begrunner saksbehandlingsgebyr), jf. tabell.

Betalingsforetak E-pengeforetak	Innbetalt behandlingsgebyr	Godkjenning	Avslag	Prosentvis avslag
2017	13	5	8	62 %
2018	13	6	7	54 %

Finanstilsynets forvaltningssaker knyttet til egnethetsgodkjenning og dispensasjonssøknader mv. bør på samme måte som konsesjonssøknader, utliknes på de ulike tilsynsgruppene.

Finanstilsynet har også vurdert om det bør innføres gebyr for behandling av søknader som krever ekstraordinære ressurser, f.eks. søknad om bruk av interne modeller ved kapitalberegninger for kredittinstitusjoner og livsforsikringsforetak og tillatelse som infrastrukturforetak eller søknad om godkjenning av et verdipapiroppgjørssystem etter lov om betalingssystemer.

Behandling av søknader om modellbruk kan strekke seg over flere år, og oppfølgingen av tillatelsene er også svært ressurskrevende. Et engangsgebyr knyttet til søknadsbehandlingen vil være derfor være lite hensiktsmessig for å dekke inn ressursbruken. Søknadene mottas fra enheter som allerede er under tilsyn og vil i de fleste tilfellene være fra de enhetene som betaler en forholdsvis stor andel av det beløp som utliknes på tilsynsgruppen.

Finanstilsynet foreslår at det ikke innføres gebyrer for behandling av konsesjonssøknader. Finanstilsynet mener at dagens gebyr for behandling av søknader om konsesjon som betalingsforetak og e-pengeforetak, bør videreføres. Etter endringer i betalingstjenestedirektivet fra 1. april 2019, kreves det også et gebyr på kr 30 000 for saksbehandling av søknader om tillatelse til å opptre som opplysningsfullmektig.

5 Endringer i fordeling mellom tilsynsgrupper og enheter i en tilsynsgruppe

Erfaringer fra utlikningsprosessen de siste årene har vist at det er et behov for å vurdere utlikningspraksis på enkelte områder, og som Finanstilsynet mener vil gi en mer korrekt fordeling.

5.1 Låneformidlere

Låneformidlingsforetak er ikke underlagt konsesjonsplikt, men er registreringspliktige hos Finanstilsynet. Etter finanstilsynsloven er låneformidlere under tilsyn, men denne gruppen har så langt ikke vært omfattet av utlikningen.

Låneformidlerforetak må før oppstart av virksomheten gi melding til Finanstilsynet etter finansforetaksloven § 2-18. Låneformidleren registreres i Finanstilsynets konsesjonsregister (selv om det ikke er konsesjonspliktig virksomhet). Tilsynet bruker noe ressurser på registrering og oppdatering

av registeret. Tilsynet har tradisjonelt vært svært begrenset, noe som antas å være bakgrunnen for at låneformidlere i dag ikke omfattes av utlikningen.

Fram til 2016 hadde Finanstilsynet registrert én aktiv låneformidler som drev denne typen virksomhet ved siden av annen konsesjonspliktig virksomhet⁶. Det er i dag registrert 13 låneformidlere, og Finanstilsynet har flere saker til behandling.

Antall foretak som ber om å bli registrert som låneformidler øker. Forretningsmodellen er i de aller fleste tilfellene en form for plattform for lånebasert folkefinansiering (crowdfunding, "peer to peer lending"). Finanstilsynet har det siste året brukt betydelige ressurser på å avklare om foretakene som ber om å bli registrert som låneformidlere, faktisk driver innenfor rammene de kan som låneformidlere. Låneformidlere er også omfattet av hvitvaskingsregelverket, og selv om Finanstilsynet ikke formelt godkjenner låneformidlers hvitvaskingsrutiner, må tilsynet vurdere om foretaket har forstått den hvitvaskingsrisiko som foreligger.

Finanstilsynet vil legge til rette for låneformidlere inkluderes i den ordinære utlikningen fremover. Låneformidlerforetak har virksomhet av svært ulikt omfang, og det foreslås derfor at foretakene skal utliknes på bakgrunn av inntekt fra virksomheten som låneformidler. Dette forutsetter rapportering av inntekt til Finanstilsynet.

5.2 Holdingforetak i finanskonsern

Utligningsgruppen holdingforetak i finanskonsern er en liten og uensartet gruppe, som det ikke er hensiktsmessig å utlikne likt. Det er generelt lite arbeid med gruppen, og også vanskelig å skille mellom tilsynsressurser knyttet til holdingselskapet og de operative foretakene i konsernet da de er organisert på ulike måter. Finanstilsynet foreslår derfor at rene holdingforetak ikke lenger skal utliknes. De beløp som har vært utliknet på holdingforetak, vil da måtte utliknes på de operative foretakene.

Utlignet beløp i 2019 for gruppen var kr 3 788 000, fordelt på 16 foretak. Åtte foretak betalte minimumsbeløp på kr 18 000,-, mens ett foretak betalte kr 2 300 000.

5.3 Systemviktige filialer

Ved beregning av tilsynsavgift for bankene, baseres utlikningen på størrelsen på foretakenes forvaltningskapital. Norske filialer av banker etablert i annet EØS-land betaler i dag tilsynsavgift ut fra 40 prosent av forvaltningskapitalen, mens de norske bankene betaler ut fra 100 prosent av forvaltningskapitalen.

DNB Bank ASA er den største norskeide banken (markedsandel på rundt 35 prosent avhengig av målemetode) og ble i 2019 utlignet med 57 millioner kroner. Nordea er den største filialen av utenlandsk bank (markedsandel på 10-12 prosent) og ble i 2019 utlignet med 8,8 mill. kr.

⁶ Verdipapirforetak

Tabellen nedenfor viser utliknet beløp i 2019 for DNB Bank ASA, de tre systemviktige filialene, samt SEB (som regnes som signifikant filial):

Nordea Bank AB (filial):	8,8 mill. kroner
Danske Bank (filial):	4,7 mill. kroner
Handelsbanken (filial):	2,7 mill. kroner
SEB (filial):	1,7 mill. kroner
DNB Bank ASA	57 mill. kroner

Også de mindre filialene fra utenlandske banker og kredittinstitusjoner har en tilsynsavgift på 40 prosent av tilsvarende norske foretak. Disse følges opp tilsynsmessig, men ikke på samme nivå som de store bankfilialene.

Den europeiske banktilsynsmyndigheten (EBA) har utarbeidet retningslinjer for tilsyn med systemviktige bankfilialer. Hjemlandet skal utarbeide en risikoanalyse av konsernet knyttet til forretningsmodell, governance, styring og kontroll av risikoer (risikoer i filialen som kan true konsernets kapital og eller likviditetssituasjon og/eller det finansielle systemet i vertslandet), samt en beskrivelse av makroøkonomien i vertslandet. Etter retningslinjene skal vertlandsmyndigheten minimum bidra med en vurdering av filialens forretningsmodell/strategi, vurdering av risikoer som filialen kan medføre når det gjelder den finansielle stabilitet i vertslandet, en vurdering av etterlevelse av regelverket i vertslandet som gjelder for filialen, og en beskrivelse av den makroøkonomiske situasjonen i vertslandet.

Finanstilsynet utarbeidet i 2017 en mal for risikovurdering av systemviktige filialer, inkludert etterlevelse av norsk regelverk som gjelder for filialen. Denne malen for risikovurdering av systemviktige filialer ble i 2018 benyttet i risikovurderingen av de systemviktige filialene av Nordea, Danske Bank og Handelsbanken i Norge. For SEB, som etter avtale med Finansinspektionen i Sverige er signifikant, men ikke systemviktig, ble det utarbeidet en risikovurdering begrenset til filialens betydelige rolle innen betalings- og oppgjørssystemer i Norge. Dette var årsaken til at filialen anses signifikant.

Finanstilsynet deltar i tilsynskollegier for de nevnte systemviktige filialer. I tillegg deltar Finanstilsynet i ulike typer møter og relevante overordnede stedlige tilsyn. Finanstilsynet deltar også i tilsynet med Nordeas og Danske Banks IRB-systemer. Arbeidet med Nordea er særs ressurskrevende. Det kan også være aktuelt å delta mer i oppfølgingen av Handelsbanken.

Det er inngått en MOU mellom svenske, danske og norske tilsynsmyndigheter samt den europeiske sentralbanken (ESB) som supplerer direktivbestemmelsene (CRD IV) for de nordiske storbankene.

Finanstilsynet mener at tilsynsarbeidet, særlig med systemviktige filialer, er så omfattende at tilsynsavgiften bør økes. For identifisering av systemviktige filialer benyttes EBAs fastsatte retningslinjer. Det foreslås at avgiften økes fra 40 til 60 prosent av forvaltningskapitalen. Dette er det samme som norske filialer av verdipapirforetak etablert i annet EØS-land betaler i dag (der beregningsgrunnlaget for er inntekt og ikke forvaltningskapital).

5.4 Utgifter til tilsyn med betalingssystemer, med markedsadferd og med generelle arbeidet knyttet til infrastrukturen i verdipapirmarkedet

Finanstilsynsloven gir bestemmelser for fordelingen av utgiftene ved tilsynet med betalingssystemer, for tilsynet med markedsadferd og for utgiftene forbundet med det generelle arbeidet knyttet til infrastrukturen i verdipapirmarkedet.

Utgiftene ved tilsynet med betalingssystemer skal utliknes på institusjoner under tilsyn etter størrelsen på den ordinære fordelingen. Unntaket gjelder for eiendomsmeglerforetak, inkassoforetak, revisorer, revisjonsselskap og regnskapsførere. Finanstilsynet foreslår at unntaket utvides til også å omfatte de nye tilsynsgruppene administratorer av referanseverdi og gjeldsinformasjonsforetak.

Utgiftene ved tilsynet med overholdelsen av de alminnelige bestemmelsene om verdipapirhandel (markedsadferd) og med det generelle arbeidet knyttet til infrastrukturen i verdipapirmarkedet skal utliknes på institusjoner under tilsyn etter størrelsen på den ordinære utlikningen. Unntaket gjelder for eiendomsmeglerforetak, inkassoforetak, revisorer, revisjonsselskap, regnskapsførere, betalingsforetak eller e-pengeforetak. Det foreslås at unntaket utvides til også å omfatte administratorer av referanseverdi, gjeldsinformasjonsforetak og låneformidlere.

Det foreslås at Finanstilsynet gis hjemmel for å unnta også andre foretak fra bestemmelsen om utlikning av tilsyn med betalingssystemer, markedsadferd og med det generelle arbeidet knyttet til infrastrukturen i verdipapirmarkedet. Dette vil gi hensiktsmessig fleksibilitet hvis Finanstilsynet får nye foretak under tilsyn.

Finanstilsynslovens bestemmelser om fordeling av utgiftene ved tilsynet med overholdelsen av de alminnelige bestemmelsene om verdipapirhandel og med det generelle arbeidet knyttet til infrastrukturen i verdipapirmarkedet, er i dag to likelydende ledd. Når loven likevel må endres så foreslås det at disse slås sammen.

6 Økonomiske og administrative konsekvenser

Slik budsjettet og utlikningen av Finanstilsynets utgifter er innrettet, der beløp som skal utliknes er gjeldende årsbudsjett med fradrag for budsjetterte gebyrinntekter, vil ikke eventuelle merinntekter fra gebyr i gjeldende år gi endringer i utliknet beløp for tilsynsenhetene. Innføring av gebyrer i det omfanget som er foreslått, kan tilsi at avvik fra budsjetterte gebyrinntekter avregnes i utlikningen året etter. I dag påvirker eventuelle merinntekter fra gebyr kun påfølgende års utlikning for gjeldende tilsynsgruppe. Endring av praksis må godkjennes av Finansdepartementet.

De gebyrene som i dag kreves for behandling av søknader om konsesjon som betalingsforetak og e-pengeforetak, kreves inn før søknadsbehandlingen starter. Dette er viktig fordi en rekke søkere får avslag på sine søknader, og en innkreving i etterkant av søknadsbehandlingen kan være vanskelig. Forhåndsinnkreving av gebyr er i dag relativt ressurskrevende fordi all oppfølging skjer manuelt.

Finanstilsynet arbeider for å få på plass en IT-løsning for fortløpende gebyrinnkreving, som skal ivareta både en effektiv betalingsprosess forhåndsinnkreving av behandlingsgebyr.

Foretakene det foreslås å innføre en årlig avgift for, er i stor grad utenlandske, og innkrevingen kan derfor i enkelte tilfeller bli vanskelig. Finanstilsynet mener det likevel er riktig å foreslå gebyr og årlige avgifter fra enhetene. Manglende betaling av saksbehandlingsgebyr vil kunne gi grunnlag for å ikke bli registrert. På samme måte vil manglende betaling av årlig avgift kunne gi grunnlag for å fatte vedtak om tilbakekall av tillatelsen.

Endring i Finanstilsynets utlikning av utgifter slik forslaget foreligger foreslås iverksatt så snart det praktisk lar seg gjøre. Forslag som ikke trenger forskriftsendringer, anbefales å gjelde fra utlikningen i 2020.

7 Forslag til regelverksendringer

I lov 7. juni 1956 om tilsynet med finansforetak mv. (finansstilsynsloven) gjøres følgende endringer:

§ 9, 2. ledd skal lyde;

Utgiftene ved tilsynet med overholdelsen av lov 17. desember 1999 nr. 95 om betalingssystemer mv., utliknes på institusjonene som nevnt i første ledd etter størrelsen på beløpene som følger av fordelingen etter første ledd. Slike utgifter skal likevel ikke utliknes på eiendomsmeglerforetak og inkassoforetak, revisorer, revisjonsselskap, regnskapsførere, *administratorer av referanseverdi og gjeldsinformasjonsforetak.*

§ 9, 3. ledd skal lyde;

Utgiftene ved tilsynet med overholdelsen av de alminnelige bestemmelser om verdipapirhandel og *utgiftene forbundet med det generelle arbeidet knyttet til infrastrukturen i verdipapirmarkedet* utliknes på institusjoner som nevnt i første ledd samt på utstedere som nevnt i femte ledd. Fordelingen på institusjonene skjer etter størrelsen på beløpene etter fordelingen etter første ledd. Fordelingen på utstedere skjer etter størrelsen på beløpene etter fordeling etter femte og sjette ledd. Slike utgifter skal likevel ikke utliknes på eiendomsmeglerforetak, inkassoforetak, revisorer, revisjonsselskap, regnskapsførere, betalingsforetak, e-pengeforetak, *opplysningsfullmektiger, administratorer av referanseverdi, gjeldsinformasjonsforetak og låneformidlere.*

§ 9, 4. ledd oppheves.

§ 9, 5. til 11. ledd blir nytt 4. til 10. ledd

§ 9, 8. ledd nr. 3 skal lyde:

Plikt til å betale gebyr for Finanstilsynets behandling av konsesjonssøknader *og meldinger fra utenlandske foretak om markedsføring av fond i Norge.*

§ 9, nytt ellefte ledd skal lyde:

Finanstilsynet kan beslutte at nye foretak under tilsyn skal unntas fra bestemmelser i andre og tredje ledd.

I forskrift 18. desember 2015 om utlikning av utgifter ved tilsyns gjøres følgende endringer:

§ 1 første ledd bokstav d oppheves.

§ 1 annet ledd nytt annet punktum skal lyde:

For systemviktige filialer av banker beregnes avgiften ut fra 60 % av forvaltningskapitalen.

§ 3 første ledd ny bokstav g og h skal lyde:

g) opplysningsfullmektiger

h) låneformidlere

§ 5 skal lyde:

For følgende grupper skal utgiftene ved tilsyn fordeles med samme beløp på de som inngår i gruppen:

- a) Regnskapsførere
- b) Advokater med eiendomsmeglerbevilling
- c) *Administrator av referanseverdier*
- d) Utstederselskap
- e) *Gjeldsinformasjonsforetak*

For administrator av referanseverdier skal utgifter fordeles med 80 prosent på de foretak som er administrator av kritiske referanseverdier og 20 prosent på de øvrige.

§ 9 skal lyde:

§ 9 Gebyr og årsavgift ved søknad om konsesjon mv.

Følgende foretak skal betale gebyr for å få søknader om konsesjon mv. behandlet:

- a) Betalingsforetak,
- b) e-pengeforetak,
- c) opplysningsfullmektiger,
- d) norske agenter av betalingsforetak etablert i annet EØS-land,

- e) norske agenter av forsikringsforetak etablert i annet EØS-land,
- f) forvaltningsselskap som melder om markedsføring av verdipapirfond i Norge,
- g) forvaltere av alternative investeringsfond som melder om markedsføring av fond i Norge,
- h) norske agenter som er tilknyttet verdipapirforetak etablert i annet EØS-land,
- i) revisorer og revisjonsselskap etablert i land utenfor EØS, som reviderer årsregnskap for norske selskaper,
- j) tilbydere av virksomhetstjenester og
- k) tilbydere av vekslingsplattformer og oppbevaringstjenester for virtuell valuta.

Finanstilsynet fastsetter gebyrene for hvert kalenderår. Gebyrene skal ikke være lavere enn kr 5 000 og ikke høyere enn kr 30 000. Gebyret skal være innbetalt før søknad eller melding behandles.

Foretak og personer som nevnt i første ledd bokstav d til k skal betale en årlig avgift som skal dekke kostandene ved å holde Finanstilsynets konsesjonsregister oppdatert. Finanstilsynet fastsetter gebyrene for hvert kalenderår. Gebyrene skal ikke være høyere enn kr 10 000.

[Redacted content]

[Redacted content]

[Redacted content]

[Redacted content]